

En spoilerfri recension av Casino Royale (2006). Publicerad 2006-11-06

EN ANNORLUNDA BOND ATT NJUTA AV...

Av Anders Frejdh, grundare och redaktör, From Sweden with Love

Det var ett privilegium att närvara på förhandsvisningen av den 21:a officiella James Bond-filmen CASINO ROYALE, baserad på **Ian Fleming** första Bondbok från 1953 med samma namn. Jag kan inte annat än framföra mina gratulationer full av beundran och respekt för både filmmakare och den nye James Bond, **Daniel Craig**.

Craig visar prov på sin oerhörda talang som skådespelare och kommer att göra alla dem, som tidigare uttalat sig om att producenterna valt fel ersättare till **Pierce Brosnan**, positivt överraskade.

Att ens bry sig om folk som kritiserat honom från början utan att ens se vad han kan tillföra rollen är lågt och här kommer sannerligen ett motbevis som kommer att göra alla både glada och mycket nöjda.

Filmen är lysande och sensationell i bemärkelsen att man baserar den 21:a filmen i världens längsta och mest framgångsrika filmserie på skaparens första bok, vrider tillbaka klockan, sätter filmen i nutid och att det fungerar så bra! En gigantisk process som fungerar överväldigande bra att man inte kan vara annat än konfunderad och redan nu ser fram emot nästa film.

Filmen är brutal i den bemärkelsen att blod plötsligt inte är ovanligt i en Bondfilm.

Huvudrollsinnehavaren är både tuff och sårbar men omöjlig att stoppa. Craig är lysande i rollen och man behöver inte många minuter att inse att här är en kille som tagit 007 till sitt hjärta. Skurken "Le Chiffre" spelas finurligt av dansken **Mads Mikkelsen** som gör Bonds matematiska fiende ond och kall.

Svenskättade **Eva Green** som "Vesper Lynd" är både mystisk och spännande. Det är kolossalt bra, bara att luta sig tillbaks och njuta.

Den inledande sekvensen helt i svartvitt med en efterföljande titelsekvens från **Daniel Kleinman** som ger en serieliknande känsla. En tortyrscen där kemin mellan Bond och skurken lyser igenom på ett ondskefullt sätt men inte utan att man förundras och imponeras än mer av valet av Craig som agent 007. En känslomässigt förvirrad Bond på ett sätt man inte sett i tidigare filmer och som kan engagera även de mest kräsna kvinnorna.

Visst kommer avsaknaden av karaktärerna "Q" och "Miss Money Penny" finnas. De flesta hjälpmedel är borta. Bond får förlita sig helt på knytnävar och personlig styrka även om det en gång blir rejält åka av i en Aston Martin DBS. (Svenskar kan glädjas åt två Volvomodeller som skymtar förbi.)

Hursomhelst, filmen bjuder på både nya ingredienser och aspekter som aldrig tidigare skådats i en Bondfilm!

Filmmusiken från **David Arnold** passar väl in och skapar en bra stämning likaså titelmelodin från **Chris Cornell**, "You know my name" ...

Jämfört mot tidigare filmer känns filmen riktigt rå och det är mycket svårt att föreställa sig **Roger Moore** i en liknande tolkning. En likhet med **Sean Connery** och **Timothy Dalton** finns men Craig lyckas väldigt bra i att sätta sin egen prägel på rollen utifrån ett tidigare utforskat perspektiv. Det är den längsta Bondfilmen någonsin (144 minuter) men kändes inte avskräckande då takten är väl avvägd.

Filmens manus är välskrivet och starkt och resultatet syns tydligt. Det innebär som analyserats ovan en ny djärv riktning för fenomenet James Bond inför kommande filmer från EON Productions med **Albert R. Broccolis** dotter och styvson i spetsen, **Barbara Broccoli** och **Michael G. Wilson**. De har dock onekligen gjort smarta och strategiska val här. Modigt, och man kan bara hoppas att resultat blir positivt även för biografägarna. Av rykten som tidigare antydde brister på Craig finns nu inget kvar, endast en förhoppning och tilltro till en ännu bättre andra Bondfilm för hans del.

Filmen har världspremiär 17 november och Sverige premiär 24 november 2006.

Recension av Anders Frejdh © 2006 From Sweden with Love. Får inte återges utan tillstånd.

From Sweden with Love